

ставленіе-то за единъ прѣдмѣтъ, нѣй правимъ сжженіе.

Басня за жабѣ-тѣ и вола.

Една жаба видѣла на поле-то волѣ и, защото была завистлива, поискала да стане голѣма, колко-то него. Тя поченѣла да пѣхти и да са надува и казвала на другаркѣ-тѣ си: „я погледай, дружке, ще ли станѣ, колко-то него.“ — Не, дружке, не; много си далечъ отъ вола. — „Глѣдай пакъ, азъ ще са надуѣмъ по-много. Какъ съмъ сега? Порастнѣхъ ли?“ — Туку-рѣчи нѣколко. — „Ами сега?“ — Сжщо-то!

Глупка-та са напѣгала и пѣшкала до тогава, додѣ-то са са прѣснѣла и умрѣла.

Тѣй става съ сѣкиго, кой-то иска да са простира повече, отъ колко-то му стигатъ срѣдства-та.

Р а з б о р ѣ.

Нека видимъ сега службѣ-тѣ на думы-тѣ въ изказване-то на мысли-тѣ. Да земемъ сжженіе: една жаба видѣла на поле-то волѣ. Колко прѣдстеленія има тука? Покажете, кои отъ тѣзи прѣдставленія показватъ прѣдмѣты, кои признацы? Съ какво сж изказаны тѣзи прѣдставленія? — Съ думы. Дѣто ще каже, думы-тѣ служжтъ да си изказваме прѣдставленія-та. Сжщо-то нѣщо ли е прѣдставленіе-то за единъ прѣдмѣтъ и прѣставленіе-то за единъ признакъ? По какво са познава тая разлика? — По думы-тѣ, кои-то изказватъ тѣзи прѣдставленія.

Тука думы-тѣ сж нарѣдены тѣй, щото жаба показва прѣдмѣта, кой-то дѣйствова; видѣла — дѣйствиѣ-то